

Genç Kadın (Cemile) (Orhan Kemal'in "Dünya Evi" adlı Romanı) Uyumlu

Karakter Mütevazı bir aile ortamına yetişen ve roman boyunca adı "genç kadın" olarak geçen Cemile, sevdiği adamla evlendikten sonra fabrikadaki işinden ayrılır. Çalışırken taşıdığı gücü evli iken de evinde yaşatmaya çalışan genç kadının ne çok özlediği babası ne de abisi yanındadır. Çok duygusal ve hassas bir kız olduğu için gözleri yaş doludur. Pek çok erkeğin peşinde olduğunu bilmesine rağmen iffetini korur ve kendine laf gelmemesi için çaba gösterir. Zenginlikte gözü olmayan Cemile sadece yaşayabilecek kadar paraları olmasını ister. İyi niyetli ve saf bir genç kadın olarak çevresindeki kötü niyetlerin ve çıkarların farkında değildir. Severek evlendiği genç adamın tüm buhranlı dönemine katlanarak sabırla bekler. Hoşgörülü ve sadık bir kadındır. Mücadeleci ruhu ile olumlu düşünmekten ve ümit etmekten vazgeçmez.

Aktiviteler Yugoslavya'da yaşadıkları yıllarda dahi çalışkan bir annenin ve ailenin içinde büyümenin verdiği sorumluluk ile her şeyi bilen ve yapan genç kadın göç geldikleri Çukurova'da da tıpkı eskiden olduğu gibi işini gücünü aksatmaz. Genellikle kocası fabrikadan dönene kadar evi temizler, yemek yapar sonra da bekârlığından kalma bal rengi elbisesi ile kocasını heyecanla bekler. Sık sık Güllü ile dertleşir, vakit geçirir. Kocasını çok sever onu neşelendirmek için türlü şeyler düşünür.

ÖRNEK ANILAR

İtaatkar Kendini bildi bileli uysal ve fedakar davranmayı kendisine görev edinen genç kadın, hayatındaki insanları mutlu etmeyi, dediklerini yapmayı kendine bir görev edinir. Bekârken babasına hem de işlerine yetişen genç kadın, evli iken de kocası için aynını yapmak ister. Kocasını atası gibi belleyerek, kendini geri planda erkeğinin hizmetine adanmış bir kadın olarak görür. Evde her şey kocasına odaklıdır; "Sofra hazır. Yemeğe başlayabilirlerdi. Genç kadın kocasının sofraya gelmesini, peşin peşin onun başlamasını bekliyordu. Annesinden böyle görmüştü. Ninesi de böyleydi, ninesinin ninesi de ihtimal. Yemeğe erkek baslardı pesin. Erkek, kadının küçük tanrısı!"

Merhametli Eşinin babaannesinin, babasının ve kendi ailesinin dahi geçinebilecek olsalar onlarla yaşamasını arzu eder. Yaşlı ve parasız ailelerinin tek kalmasına gönlü razı gelmez. Yüreğinde büyük bir merhamet duygusu ile yaşayan genç kadın, eşinin babasının paraya ihtiyacı olduğunu öğrenince hiç tereddüt etmeden elinde kalan son parayı vermek ister; "Genç kadın sarsıldı. Elinde tuttuğu iki buçukluğa baktı. Yanakları al al, parayı uzattı: - Al bunu! (...) Senin baban yabancı memlekette. Annen, kardeşlerin var. Asıl onlara göndermemiz lazım!"

Alımlı Hem fabrikada çalıştığı dönem hem de evlendikten sonra erkekler bir türlü yakasından düşmez. Güzel ve alımlı bir kadın olan genç kadın ne zaman bakkala gitse bakkal kadını süzer ne dilerse veresiye verir. Genç kadın tüm bunların farkındadır; "Yalnız bakkalın değil, kasabın, fırıncının, manavın da farkındaydı. Kızken de böyleydi. Peşine düşen düşene. Ama aldırmazdı. Alışkındı. Kocasının maaşını arttırmaktan başkasını düşünmüyordu simdi."

Sevgi Dolu Karnındaki bebeğin tekmelerini dahi sık sık kontrol eden seven anne adayları genç kadın çocuğu ile yaşayacağı mutlu mesut günleri hayal eder. Sevdiği kişilere karşı son derece hassas ve sevgi dolu davranan anaç genç kadın, beş yaşında iken kaybettiği annesinden göremediği tüm sevgileri minik kızında yaşatmayı hedefler; "Anneciğim diyecek. Yavrum diye kucaklayacağım. Öpeceğim, öpeceğim, öpeceğim... Ağlatıncaya kadar!"

Hoşgörülü Kocasının sıkıntılı günlerinde kendisini bırakıp gitmesinden yana her ne kadar türlü düşüncelere kapılsa da onun çalışma şartlarına ve iki boğaza birden bakmasının zorluklarına anlayış gösteren genç kadın giden kocasının ardından saygı ve hoşgörüsünü sürdürür, sakince kocasının geleceği günü bekler, insanların beklentisini karşılayacak mantıksız bir karar almaz; "Ama ben, hiçbir zaman fena olmayacağım. Beni hiç kimse baştan çıkaramayacak. Tekrardan fabrikaya girip çalışacağım. Evlenmeyeceğim bir daha. İsterse zengin, hatta fabrika sahibi olsun, onun üstüne hiç kimseyle evlenmeyeceğim!"

Mücadeleci Kocasının evlendikten sonra kendini çalıştırmadığı için zor günler geçirdiklerine inanan genç kadın sürekli çalışma arzusunu ve isteğini kocasına dile getirir. Hiçbir olumsuz koşulda yıkılmayan ve el ele verince yapacaklarına inanan genç kadın, dışarda iffetini korumak için mücadelede evde de geçim derdi ile mücadele içindedir;

"Ya bırak gidip patronun karısıyla konuşayım, ya da hiç kimseye minnet etmeden, fabrikaya girip çalışayım. Beni niçin çalıştırmıyorsun? Neden korkuyorsun? Bastan çıkarım diye mi? Beni hiç kimse bastan çıkaramaz. Kızken bile kimseye donup bakmadım. Simdi evliyim, sahibim var. Sırt sırta verdik mi dağları bile deviririz!"

İlgisiz Mustafa Kemal Paşa'nın yaptığı işleri anlatan ve kendinin de onun gibi biri olmak istediğini söyleyen kocasına karşı ilgisiz bir tavırla yaklaşır. Kocasını ile yatakta cilveleşmeleri gereken bir saatte Mustafa Kemal'den

konuşmak ilgisini çekmez; “Genç kadın esnedi. Bütün bunlardan ona neydi. Vakit gece yarısını geçiyordu. Yatsalar, sıkı sıkı sarılıp yatsalar daha iyi olmaz mıydı? Mustafa Kemal Paşa’nın sırası mıydı?”

Düşünceli Evden uzaklaşan, üzgün eşini gördükçe tedirgin olan, onu yine eskisi gibi kendisine neşe ile bakan bir adama çevirmek için kafasını yoran genç kadın, gözlerinde yaşları hep kocasını düşünmektedir, onun yine eskisi gibi kendisini arzulamasını ister; “Ne yapmalıydı? Kocasına kendini sevdirmesi, eskiden olduğu gibi, yalnız, kaldıkları zaman her fırsatta üzerine azgın boğa gibi atlamasını nasıl sağlamalıydı? Kafasından gene Güllü geçti. Yarın ona açmalıydı. O, tecrübeli kadındı. Bilirdi herhalde. On senedir evli olduğu halde, kocasının nasıl atladığını, parçalayacakmış gibi canını nasıl tatlı tatlı acıttığını anlatmıştı. O da böyle istiyordu. Kocasını hiç soğumasını, onu yalnız bulduğu her yerde, bulaşık yıkar, süpürge süpürürken saldırsın, ise filan çoşuverip kollarının arasına canavarca alsın, hatta iç çamaşırlarını yırtıp parçalasın!”

Kararlı Evlenmeden evvelki gibi doğrularını uygulayan Cemile, kocası için maaş artışı istemeye giderken de her ne kadar tedirginse de kararlıdır. Kocasını onu terk ettiğinde çocuğu için de olsa geri döneceği konusunda da onu bir ömür beklemekte kararlıdır; “Kim ne derse desin evine döner demiyor muydu? Belinin, bacaklarının sızısına aldırış etmeden kocasının boynuna sarıldı. Sonra basını adamın hızlı hızlı çarpan göğsüne dayadı, başladı hıçkırmaya. Çocuğu artık babasız değildi.”